

FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI
GODINA XII. broj 601 23. srpnja 2023.

16. NEDJELJA KROZ GODINU (A)

Pustite nek oboje raste do žetve.

U ono vrijeme: Iznese Isus narodu drugu prispodobu: »Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi. Dok su njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije posred žita kukolj i ode. Kad usjev uzraste i isklasa, tada se pokaza i kukolj. Sluge pristupe domaćinu pa mu reknu: 'Gospodaru, nisi li ti dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle

onda kukolj?' On im odgovori: 'Neprijatelj čovjek to učini.' Nato mu sluge kažu: 'Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga pokupimo?' A on reče: 'Ne! Da ne biste sabirući kukolj iščupali zajedno s njim i pšenicu. Pustite nek oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu.'« **Mt 13, 24-30**

BITI STRPLJIV SA SOBOM I DRUGIMA

Život naš i život drugih uvijek je ovisan i o sredini u kojoj mi živimo i rastemo. Život je u svojem korijenu dobar i plemenit, ali drugi kao i mi utječe na njega. Kad gledamo ljude na zemlji onda vidimo sve vrste mržnje i zloće. Nekada nam pada na pamet da bi 'počupali' sve zločeste da smo moćni.

Ipak, Bog ne iskorjenjuje ljude uza sve nedaće koje se događaju. Ostavlja ih povijesti i završetku vremena. Dok Isus sije svoju spasiteljsku riječ da uzdigne čovječanstvo, netko drugi uvijek 'sije' na isti teren 'kukolj', odnosno razdor i zle riječi. Vrlo teško je u početku procijeniti kukolj. Vrlo teško ga je i kasnije pokidati a da se osobnost ne pokida, da se pravi plod ne pokida... Današnje Evanđelje donosi i drugo upozorenje. Oprez s našim predrasudama. Oprez s našim osudama drugoga. A kako bi čovjek drugoga dobro poznavao kad ne pozna samoga sebe?

Obično 'najbolji' 'najdobrohotniji' presuditelji su ti koji malo samoga sebe gledaju. Ipak će doći i dolazi vrijeme kada sam čovjek u sebi odbacuje kukolj. Kada je vrijeme da se skupljaju plodovi? Odbacuje se kukolj koji je netko posijao u našu mladost, u našu obitelj, zajednicu... Isus Krist zaključuje: strpljenje, doći će vrijeme kada će se vrlo jasno odlučiti kukolj od žita i sažgati - ma ne ponovno posijati!

Sve bi se moglo i više konkretizirati iz današnjega evanđelja, ali sam Krist nije htio ići u daljnju konkretizaciju. Tko ima uši neka čuje! Nebeski mir, Božji mir ne uspostavlja se silom. On se rađa u srcu grešne ljudskosti koja se polagano preobražava dinamikom ljubavi. Grubo bi se moglo reći, ne treba gnoj ukloniti da se razvije cvijeće.

Treba raditi s povjerenjem da gnoj pomogne cvjetanju. Skoro tako Bog postupava sa svakim od na udahnjujući u nas svojem Duha. A djelovanje zlog duha (sotone) u svijetu je najveći misterij. Mi u kršćanstvo ne možemo reći da postoji Dobri Duh i Zli Duh. Mi nismo dualistička religija, a ipak konstatiramo sukob Dobrog i Zlog Duha.

Zlo u svijetu je neprotumačivi misterij. A sukob dobra i zla danas je očitiji nego ikada. Ipak ne treba sve nedostatke pripisivati 'sotoni'. Isusovi sljedbenici vjeruju da je budućnost u dobru. Svi smo pozvani da se dobru i dobrotom suprotstavljamo zlu.

Marijan Jurčević, OP

ŽITO... KUKOLJ... STRPLJIVOST...

"Tko ima uši, neka čuje!"- riječi su koje čujemo na koncu današnjeg evanđeoskog teksta. Danas, na 16. nedjelju kroz godinu, nemojmo samo slušati već svim srcem primimo što čujemo da bismo u strpljivosti života znali razlikovati žito od kukolja. Prošle smo nedjelje razmišljali o sjemenju, a eto i danas se susrećemo sa sjemenjem - ovoga puta dobra i zla, žita i kukolja. U naravi čovjeka je da sve zlo, sve što nije dobro i po volji, što umanjuje urod njegovog rada čim prije otkloni što dalje od sebe, ponekad i ne birajući sredstva i načine. No, Božja logika je bitno drugačija - "Da ne biste sabirući kukolj iščupali zajedno s njim i pšenicu. Pustite nek' oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu." Bog dozvoljava da i dobro i zlo rastu zajedno, on ne želi da nijedno zrno žita propadne, Bog ne dozvoljava da se otklanjajući kukolj uništi i zdrava pšenica. Bog ne dozvoljava kolateralnu štetu, rekli bismo modernim jezikom. Nažalost u modernom svijetu ljudska logika prihvaća i tolerira kolateralnu štetu. Bog Je i tu je dosljedan, on traži da svaki zdravi klas, svako zdravo pšenično zrno mora biti sačuvano i smješteno u žitnice kraljevstva nebeskog - to je suština Božje logike i ljubavi. To što Bog dozvoljava

da raste kukolj zajedno sa pšenicom ne znači da Bog tolerira i dozvoljava zlo - ne, on je protiv toga i taj kukolj će jednom, kada bude žetva, na kraju svijeta biti uništen, žeteocima svojim - anđelima će naložiti da izdvoje kukolj i bace ga u oganj vječni. Primijetimo u Isusovim riječima da će prvo kukolj biti izdvojen i uništen, a tek potom će žito biti smješteno u žitnice. To što Gospodin dozvoljava da jednovremeno rastu i pšenica i kukolj, ljudskim jezikom se zove strpljivost. Strpljiv je Bog s nama jer zna da kukolj koji istrune može pšenici pomoći da bude jača, bogatija. On ne želi da mi kao pšenica, u nekim trenucima života, uhvatimo plijesan, istrunemo pa postanemo dio kukolja - da mi postanemo zlo drugima. Sve je to dio života našeg u kojem treba imati strpljivosti - strpljivosti da ono što je bolesno ozdravi. Zato nam je potrebno strpljenje, strpljenje Boga prema nama, strpljenje nas prema drugima, da se popravi ono što nije dobro. Strpljenje ne znači toleriranje zla - strpljivost znači liječenje. Znamo narodnu uzrečicu da vrijeme sve liječi. Sotona nema strpljenja, on želi sve učiniti odmah i sada jer mu je cilj zlo, bud' i plijesan sada i ovdje, a Božja ljubav ima strpljenja, dozvoljava da rastu i pšenica i kukolj, traži i dozvoljava da se pšenica izbori, da ojača, nadjača kukolj i donese stostruki, šezdesetostruki ili tridesetostruki plod. Taj plod ne može nastati u trenutku, on nastaje lagano crpeći vodu milosti i dobrote Božje, Nadimo plodonosni dio te strpljivosti Božje.

Josip

MOLITVE IZ KORABLJE (1)

U U knjizi Postanka, između ostalog, čitamo: "Reče Bog Noi: 'Odlučio sam da bude kraj svim bićima jer se zemlja napunila opaćinom; i, evo, uništiti ću ih zajedno sa zemljom. Napravi sebi korablju ...' I sagradio je Noa korablju točno kako je Bog naložio - Bog je bio njen dizajner, izdržala je korablja vode potopne, valove velike jer izgrađena je čudesno, bila je sigurna, nosila je život i živi su stvorovi spašeni. U ovim ljetnjim danima kada ljudi predahe traže na morima, jezerima ili rijekama pokušajmo se preseliti na tu korablju, Božju korablju, koja je prepuna života i životnih stvorova - gužva je na korablji, kao što je gužva u našim, životima. Sa čudesnom izgradnjom korablje rasla je i vjera. Zato pokušajmo i mi zajedno s francuskim pjesnikom Carmen Bernos de Gosztol pratiti "Molitve korablje" nekih sa te spasonosne lađe, neka i naša vjera raste. Počnimo sa Noinom molitvom:

"Gospodine, kakve li menažerije! Od potopa Tvog i te životinjske klike ne čujemo se više. Kad li ću moći čvrsta koraka ići? Vrijeme sporo teče.

Gazda gavran nije se vratio. Eto Tvoje golubice. Hoće li naći grančicu nade? Vreme sporo teče. Gospodine povedi korablju svoju u sigurnost, do vrhunca spokoja da bismo se napokon izvukli iz tog životinjskog ropstva. Vrijeme sporo teče.

Gospodine privedi me obali svog Saveza Amen."

Josip

(nastavit će se u sljedećem broju)

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 24. srpnja

Kristina; Mirjana; Borna; Maro; Viktor

UTORAK, 25. srpnja

Sv. Jakov st. apostol; Kristofor; Krsto

SRIJEDA, 26. srpnja

Sv. Joakim i Ana, roditelji BDM

ČETVRTAK, 27. srpnja

Klement Ohridski i dr., Natalija, Nataša

PETAK, 28. srpnja

Nazarije i Celzo; Viktor; Samson

SUBOTA, 22. srpnja

Sv. Marta; Flora; Mira; Blaženka; Lazar

NEDJELJA, 30. srpnja

17. NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Petar Krizolog; Rufin; Anda

www.franjevci-zemun.com tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati.

Radnim danom - utorkom, četvrtkom i petkom u 9 sati.

Ponedjeljkom, srijedom i subotom nema svetih misa.